

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1848

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

3057

L I T U R G I C I .

3058

Bibebant pateris et auro. i. aureis ciphis. Linguarum ignarum inde arguas, quod ad v. 8. literam Ω Hebraeis tribuit. Abrumpitur tractatio in C. XII. v. 11. in verbis istis: Anima enim pro vita ponitur in diuina pagina in pluribus locis

— — —

IX. fol. 41. manu nitida Sec. XII. lineis a se invicem distanti bus, brevibus, ut Glossae inter lineas et in utroque margine locus esset, Iconismis quibusdam ornatae Epistolae Canonicae seu Catholicae VII. quarum Prima Jacobi initio mutila ab his verbis C. II. v. 18. inchoat: fidem babes et ego opera babeo. Divisio in Capita nulla. Voces multae adspira tae, ita: hostende, bysaac, bora &c. Secunda Petri sub initium legitur coequalem in nobis pro nobis cum, et in cognitione domini nostri pro Dei et Christi Iesu domini nostri. Testimonium duplex I. Job. c. 5. nunc sic habet: Quoniam tres sunt qui testimonium dant in terra. Spiritus. Aqua. et sanguis. Et tres unum sunt. Et tres sunt qui testimonium dant in celo. Pater uerbum et spiritus Sanctus. et bi tres unum sunt. Sed mem brana, ut adparet, hinc inde rasa et rescriptionem passa est. V. penult. pro in vero filio ejus legitur tantum in filio ejus. Glossa Epistolis addita cum ordinaria est Valafr. Strabi, tum Anselmi Laudun. interlinearis. Priorem etiam adjunctam habet Hieronymi Prologus in VII. has Epistolas, qui incipit: Non ita ordo est apud

Graecos &c. et in Cod. nostro Epilogum agere jussus est.

DCCCXLII.

Codex membraneus lat. Sec. 415 XV. Folior. 50. 4. luculente scriptus, rubricisque distinctus Liturgicus est, five Cantionale notis Musicis instruatum. Quae contine net, sequentia sunt: Cantus ad ponendum primum (Ecclesiae) lapidem. Cantus pro consecratione ecclie et altaris seu altarium. Cantus reconciliande ecclie. Cantus ad consecrandum nouum cimitem rium. Cantus in celebratione ordinum. Cantus sanctorialium i. e. dum velantur. Officium in reconciliatione ecclie. In dedicatione altaris. In dedicatione ecclie. Et deinceps Versiculi modulis adstri et de pluribus Festis majoribus, et de Communi Sanctorum. Accedunt fol. 46. Instructio de Castibus reconsecrandae et reconciliandae Ecclesiae, de Consecratione Altaris, de Consecratione Cymirij, de Confirmatione, et Littere Indulgentiarum pro iis, qui ad sustentandas inopes ecclesiastipem contulerint. Promulgat eas Andreas Episcopus Constaten. Episcopi patauiensis cooperator in pontificalibus, sed nomen Andreas et Constaten. a recentiore manu re scriptum est; Andreas enim iste teste M. Hansizio Germ. Sacr. T. I. coroll. 6. primum circa an. 1477. Suffraganeatum gesit, cum Codex noster longe ante exaratus fuerit. Ita enim Clausula miniata:

M m 3

Anno

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1848

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

3059

C O D I C E S

3060

Anno domini M°. CCCC°. XXXIII. finitus est iste libellus XII. die mensis Januarij. Per Symonem presbiterum de Glatbouia tunc exullem in Pataua. Atqui hoc tempore aut Hermannus O. P. Ep. Prisnenis, aut Petrus II. O. M. Ep. Marchopolensis Suffraganeus Patauiensis fuit, cuius proinde nomen erasum, substituto Andrea. Simon porro, utut turbis Huffiticis extorris, laborem tamen suum Patriae suae destinasse videtur; nam Litaniis OO. SS. nomina Indigetum Bobemiae Viti, Wenceslai, Adalberti, Procopii curate inferuit.

Anteriori Codicis Thecae verba quaedam intus characteribus grandibus Cyrillicis, Glagoliticisque mixtis adscripta sunt, e quibus tamen ob aliquot formas peregrinas interjectas nihil extundas.

DCCCXLIII.

⁴⁶⁷ Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 24. 4. in fine manus continet Emendationes variorum Hymnorum, item Sequentiarum, Responsiorum, Orationum Officii Ecclesiastici. Autor earum cordatissimus noster Jacobus Wimpelingius, ut partim ex ipso fragmento nostro, in quo Isidoneum suum citat, partim ex Editione Argent. 1513. 4. constat. Nobis initium est: Loci deprauati in Hymnis. Corde natus. In Hymno corde natus, in secundo Versu legendum est: O beatus ortus, et non partus, quia tres debent esse trochei &c. Finis vero: Sunt etiam

qui libros deprauant: et nefas abradunt — —. Dolendum, neminem ante nos ad Autoris nostri Scripta colligenda animum adpulisse, quod, ut post Cl. Jos. Ant. Rieggeri Amoenitates literar. Friburgenses multo foret expeditius, ita aevo hoc nostro futurum vix sperem.

DCCCXLIV.

Codex membraneus lat. incertum quando, non tamen ante Sec. XII. ut videtur, scriptus, Folior. nunc 89. 8. tam singularem characterum formam exhibet, ut Lambecius ο μακαρίτης olim ratus aetbiopicos, seu copticos esse, fragmentum inde depromtum ad Jobum Ludolphum hujus literaturae tum fama florentem consilii capendi caussa miserit. Narrant rem non sine lapibus Wilb. Tenzelius in Colloquiis menstr. vernac. ad an. 1691. p. 248. et Baudelot. Dairvalius de Utilit. Itinerum gallic. edit. prior. T. II. p. 434. posterior. p. 84. Ludolphus examine instituto characteres quidem profus exoticos, sermonem tamen latinum et quidem Evangeliorum περικοπας iis inclusas deprehendit. Concinnavit igitur Clavim alphabeticam, eamque unacum Fragmento ad Lambecium remisit. Fragmentum istud 2. foliis constans, quorum excisorum vestigia in Codice inter foll. 84. et 85. etiamnum manifesta sunt, deinceps una cum Clavi, nescio, quo facto, deperiit. Quod damnum Cl. Kollarious eatenus resarsit, ut et nov-